

- Проведення інвентаризації та паспортизації зелених насаджень в місті та розробити заходи щодо їх подальшого розвитку;
  - Активізація інвестиційної привабливості: розробка інвестиційних проектів і пропозицій в сфері озеленення і ландшафтного дизайну.
2. Вектор техніко-технологічної стійкості.
- Технічне переозброєння основних засобів на базі комплексної автоматизації та впровадження гнучких виробничих систем;
  - Впровадження сучасних методів логістики для раціонального взаємодії ресурсів підприємства.
3. Вектор соціально-організаційної стійкості.
- Удосконалення організаційної та виробничої системи управління, форм і методів організації діяльності, її планування та мотивації для підвищення кадрової стійкості і професійно-кваліфікаційного рівня персоналу;
  - Створення комфортних умов праці, зокрема організація періодичних медоглядів працівників за рахунок бюджетних коштів;
  - Активізація ролі соціальної відповідальності через: взаємодію з вузами, професійно-технічними навчальними закладами, з подальшим працевлаштуванням молодих фахівців; взаємодію з громадськими об'єднаннями для потреб благоустрою і озеленення міста м. Харкова; обмін досвідом, зміцнення професійних і ділових зв'язків між підприємствами різних форм, на місцевому та регіональному рівні.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ РОЗРАХУНКІВ НАСЕЛЕННЯ ЗА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ В УКРАЇНІ

С. М. ГАЙДЕНКО, ас.

*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
alanserg@mail.ru*

Сучасний стан підприємств житлово-комунального господарства характеризується зростанням всіх видів заборгованостей, значним зносом основних засобів, втрат енергоносіїв тощо. Найгостріші проблеми в галузі пов'язані з: невідповідністю відносин у сфері житлово-комунального господарства змінам в економіці держави і відсутністю системи взаємозв'язків із системою ринкової економіки, недосконалістю системи державного регулювання ринку житлово-комунальних послуг тощо. Це зумовлює необхідність проведення структурних реформ, які б забезпечили створення нової економічної моделі експлуатації та розвитку житлового фонду, його надійне і високоякісне обслуговування з урахуванням інтересів споживачів. В іншому разі вартість житлово-комунального обслуговування зростатиме високими темпами на фоні зниження його надійності та якості. Важливим

елементом аналізу функціонування підприємств житлово-комунального господарства є стан розрахунків населення за житлово-комунальні послуги.

За даними Держкомстату України [1] за 6 місяців 2016 р. населенням країни оплачено за житлово-комунальні послуги 33,8 млрд.грн. (99,6% нарахованих за цей період сум). Аналіз даних щодо рівня оплати населенням за житлово-комунальні послуги за регіонами України в 2015 р. свідчить про те, що у 17 регіонах (Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Луганська, Львівська, Одеська, Полтавська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Чернівецька області та м. Київ) спостерігався рівень оплати послуг нижче 100%, що свідчить не тільки про недостатнє поточне фінансування послуг, але й про наявність минулих боргів. В інших 8 регіонах України рівень оплати житлово-комунальних послуг варіювався від 104,5% до 119,0%, що характеризується як значний. Загалом, заборгованість населення з оплати житлово-комунальних послуг зменшилась в 2015 р. Слід зазначити, що за 6 місяців 2016 р. рівень оплати житлово-комунальних послуг в Україні характеризується зростанням активності, а у більшості регіонів спостерігалось перевищення рівня 100%. Лише у 7 регіонах (Закарпатська, Івано-Франківська, Луганська, Львівська, Сумська, Харківська та Чернівецька області) оплата житлово-комунальних послуг значно менша за 100% [1]. Така динаміка свідчить про зростання культури й розуміння необхідної оплати послуг при тому, що основні проблемні аспекти галузі залишаються на досить високому рівні й криза галузі скоріше поглиблюється ніж характеризується розвитком.

Серед регіонів найвищий рівень оплати за житлово-комунальні послуги спостерігався у Житомирській, Тернопільській, Черкаській, Вінницькій, Хмельницькій, Чернігівській, Рівненській, Херсонській, Кіровоградській та Миколаївській областях (153,9-131,7%), найнижчий - у Луганській, Чернівецькій, Львівській, Сумській та Івано-Франківській областях (89,8-38,8%) [1].

У результаті проведеного дослідження визначено, що для забезпечення розвитку підприємств житлово-комунального господарства необхідно реалізувати відповідні стратегії у рамках яких реалізуються дії спрямовані на: зниження заборгованості за надані житлово-комунальні послуги, впорядкування пільг у сфері житлово-комунального господарства, залучення висококваліфікованих кадрів для забезпечення функціонування підприємств житлово-комунального господарства тощо.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.